

i USA, hvor Bush går ind og siger, at vi bare skal se at få bygget nogle flere kraftværker på basis af fossile brændstoffer, og så skal energibesparelser nærmest være et fyord. Vi i EU vælger at gå ind og sige: Vi sætter en målsætning for vedvarende energi: I 2010 12 pct. af energiforbruget, her taler jeg om elforbruget, og man går ind og arbejder aktivt for energibesparelser, bygning og trafik osv.

Jeg mener, det er vigtigt, at når vi vælger den vej, så skal vi også turde vælge de store visioner, og det handler i den her forbindelse om, at vi også skal have en markedspris i den vedvarende energi, og der er VE-certifikaterne vejen frem.

Jeg ved godt, at det bliver kompliceret. Jeg ved også, at det til at begynde med selvfølgelig vil være lidt for dyrt. Jeg har spurgt DEF, Danske Energiselskabers Forening, om de ønsker, at vi skal have et forholdsvis stort volumen at eksperimentere med til at begynde med – vi er i gang med noget nyt – eller om de foretrækker, at vi gør det med et lille volumen, selv om omkostningen pr. solgt enhed så bliver større end ved et større volumen. De har sagt, at det er i orden, at vi begynder i det små, og så kommer volumen jo helt af sig selv, i takt med at der bliver indfaset flere VE-beviser på markedet.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL)

Ja, der er grund til betænkelighed omkring det grønne marked eller certifikatmarkedet.

Kan Venstres ordfører bekræfte, at hvis man vil en omkostningsminimering inden for den vedvarende energi, jamen så er det netop konkurrencen mellem vindmøllefabrikanterne, der kan sænke omkostningerne?

Og kan Venstres ordfører bekræfte, at forudsætningen for, at man virkelig får en konkurrence mellem vindmøllefabrikanterne, jo i virkeligheden er, at systemet hele tiden inviterer nye entreprenører, små innovative selskaber eller enkeltmestre til at gå ind på markedet? Og hvis der ikke er den lyst til at gå ind på markedet, så er der jo ikke en omkostningsminimering.

Men er Venstres ordfører ikke enig i, at det afgørende for, at man får en virkelig ægte liberalistisk konkurrence, er, at der hele tiden kommer nye udbydere og nye entreprenører ind? Og hvis det statsligt organiserede system ikke kan invitere til det, så får man ikke denne omkostningsminimering. Og det er dér, vi kan være uenige om, hvilken vej vi går, men jeg vil i første omgang bare spørge: Er det ikke det afgørende?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg kan altså ikke forstå, at Venstres ordfører kan stå heroppe og være så stolt over, at man har overført 2 mia. kr. fra statskassen som afgifter til elforbrugerne. Det fatter jeg altså ikke at et parti som Venstre kan få sig selv til at sige.

Så sagde fru Helga Moos, at det netop skulle gøre det synligt, at man førte det over på elregningen. Men er det ikke således, at elprisen er faldet, men elregningen steget, fordi vi ikke har nogen bremse? Andelen af vedvarende energi stiger, og elregningen stiger, men elprisen falder, og derfor vil jeg gerne høre, om det ikke er korrekt, at der ingen bremse er. Den bremse, der ligger i finansloven, er, at der sidder en finansminister eller en statsminister eller en økonomiminister og siger, at nu er tilskuddene steget for meget, og så må de tages ud. Det er den eneste bremse, man har, men man får ingen bremse ved at føre dem over på elregningen.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Først må jeg præcisere, at de omkostninger, der er forbundet med pinsepakke og skatter osv., ikke er vores afdeling. Men når det gælder de omkostninger, der er forbundet med miljøet og bliver indlagt i elproduktionen, har Dansk Folkeparti og Venstre et forskelligt syn på, om miljøet skal ind, og en omlægning fra fossile brændstoffer til vedvarende energi sker altså af hensyn til miljøet. Man byggede gylletanke i det åbne land af hensyn til miljøet, og det kostede penge. Det koster også penge at lave vedvarende energi, og de penge skal synliggøres.

Til hr. Søren Kolstrup må jeg sige, at købspligten til VE-beviser er jo netop det, der sætter gang i udbygningen. Hvis en virksomhed har købspligt til et vist antal VE-beviser, kan virksomheden have interesse i at investere i en mølle, og det er klart, at i det øjeblik en virksomhed vælger at investere i vedvarende energi, vil den være med til at presse vindmølleindustrien til at sætte vindmøllen op så billigt som overhovedet muligt. Det er jo her, hele ideen om markedet kommer ind, men måske har hr. Søren Kolstrup ikke rigtig forstået, hvad markedet handler om?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg forstod ikke det, fru Helga Moos sagde om synlighed, og jeg forstod ikke det, fru Helga